

ſaa viſt ſom det var fremme ved 2den Behandling. Jeg har til 3dje Behandling ſtillet Vædringsforſlag om en Ordning af Sagen, om hvilket ærede Medlemmer her, i det mindſte nogle, allerede paa Forhaand have udtalt ſig, og da vi altſaa ſkulle tale om det igen, og formodentlig udjærligt, inden kort Tid, ſkal jeg ikke nu fordybe mig i Spørgsmaalet, der har været fremme mange Gange og ganſke ſikkert kommer igen. At komme til en tilfredsſtillende Ordning paa Grundlag af en Fiſterihavn og paa Grundlag af de Vilkaar, ſom ellers i Almindelighed ſtilles for Fiſterihavne og ogsaa ere ſtillede for denne, anſer jeg ikke for gørligt. — Saa er der et af de bekendte Andragender om Stadeserſtatning paa Grund af Ildbrand, der ſiges at være ſoranlediget af Gniſter fra et Lokomotiv. Nu ſiger den ærede Ordfører, og det ſtaar ganſke viſt og ſaa i det, vedkommende Andraget har ſkrevet, at denne er i Stand til at godtgøre Aarſagsforbindelſen mellem Gniſterne fra Lokomotivet og Ildbranden. Jeg tvivler overordentlig meget derom. Det maa ikke miſtkendes, at dette Forhold er underſøgt, det er endogſaa retſklig underſøgt, og der er ikke fremkommet noget, ſom kunde ſoranledige til at tage anden Seilling til det, end man gør til den Slags Andragender i det hele taget. Forholdet er jo det, at naar alt er i Orden, Lokomotivet er, ſom det ſkal være, ſarten, ſom den ſkal være, naar alle Forſigtighedsregler ere truiſne, ſaa bliver Staden hændelig lige overfor Jærnbanen, naar det ikke kan beviſes, at Branden er paafat eller paaført ved Gniſter fra Lokomotivet. Man har jo Afſtandsbeſtemmelſer i forſtellige Retninger for Bygninger og forſtellige andre Ting, hvor lang Afſtanden ſkal være fra Vænelinten; og naar alt er tagtaget, bliver Staden hændelig. Vi have mange af den Slags Andragender og altid hedder det: Det er ganſke viſt, det er beviſligt, men Beviſet ſtorer det i Reglen paa, og jeg tvivler paa, at man kan ſaa et Beviſ frem i den Henseende. Hvis vedkommende imidlertid er i Stand til at beviſe det, er der intet Menneſte i Verden, der vilde kunne hindre ham i at føre dette Beviſ, og jeg ſkal mindſt af alle gøre det. — Saa er der Andragendet under Nr. 35 fra en penſioneret Drager, der henviſes til

Indenrigsministerens Underſøgelse. Vedkommende er afgaaet i ſin Tid fra Jærnbanen med den Penſion, der tilkom ham, og ſom alle andre ſaa i den Stilling. Han har ſenere gjort midlertidig Tjenefte ved Jærnbanen, han er ſaa kommet til Stade, og derefter har han henvendt ſig til Jærnbanevæſenets Generaldirektør om at ſaa en yderligere Underſtøttelse, hvilket denne har afſlaaet, eller hvortil denne har erklæret, at han ikke var i Stand til at ſtaffe ham den. Det har ikke været Genſtand for Indenrigsministerens Underſøgelse, jeg maa altſaa være villig til at underſøge det. Det, der vil være at underſøge i dette Tilfælde, er hvilken Betydning det Mom. kan tillægges, at vedkommende er kommet til Stade, hvorledes Sammenhængen er dermed, og det ſkal jeg være villig til at antille Underſøgelse om. — Det næſt Andragende, der er henviſt til Indenrigsministeren, er et Andragende fra Nordby Sogneraad om Hjælp til Uddybning af Nordby Fiſterihavn. Jeg maa forſt gøre den Bemærkning, at den taltes en Fiſterihavn, men den er det ikke, den er en Kommunehavn. (V Lu hme: Den kan blive det!) Ja, det ærede Medlem maa forlade mig, dette har en vis Beindning, thi en Fiſterihavn i moderne Forſtand ſtaar paa en ganſke ſæregen Maade og adminiſtreres paa en anden Maade end det, vi kalde en Kommunehavn. Denne Havn, Nordby Havn, er knyttet til Nordby Kommune, og ikke til Fiſterne ved Nordby; det gør allerede en Forſtel. Nu ſiger det ærede Medlem og har jagt mig det mange Gange, at man har behandlet vedkommende ubilligt. Det er den mærkeligſte Maade at tage en Ting paa, jeg endnu har oplevet. Hele Sagen er den, at Staten har gjort noget i dette Tilfælde, ſom den ellers ikke gør ſom Regel overfor de kommunale Havne. Staten har forſt laant Nordby Havn ſin Dampmuddermaskine og har laant den ud paa de Vilkaar, at de derovre ſkulde afholde Udgifterne ved Driften, de Udgifter, ſom det koſter Staten ſelv at drive den, men de ſkulle ikke give noget ſom helſt Bidrag til Reparationer og Slib, og hvad der ellers beregnes og maa beregnes, naar man overlader andre en Muddermaskine. Det koſtede et Par Tujinde Kr. at ſætte den i Stand igen. Det har Staten gjort een Gang, og ſaa ſiger man nu: Staten tog